

ת"פ 29011/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 29011-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד חן זערור

בשם הנאשם: עו"ד אלון קריטי ועו"ד גל שרטוב

מזדן

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי רעייתו ואם ילדיו. בדיון מיום 12.4.22 טענו הצדדים לעונש. בשל אילוצי יומנו של בית המשפט נקבע תחילה מועד רחוק לשימוע גזר הדין, אלא שבהמשך מצאתי להקדימו, וגזר הדין יושמע מפי כב' סגנית הנשיאה.

כתב אישום מתוקן - בסדר כרונולוגי של האירועים

1. אישום מס' 5: בחודש מאי 20' לערך, כשהמתלוננת הייתה בחודש התשיעי להריונה, התפתח ויכוח בין הנאשם ובינה, זאת לנוכח חוסר שביעות רצונו מן הבגדים שלבשה, ובשל כך שלא פתחה לו מייד את הדלת. משכך תפס אותה הנאשם בגופה, והעיף אותה לעבר המיטה (כך במקור - ג"א). הנאשם יצא מן החדר ושב בחלוף רגעים אחדים. המתלוננת ביקשה ממנו להירגע באומרה כי היא בהריון, אך הוא בתגובה צרח כי היא מוציאה אותו מדעתו, ואיים לשחוט אותה.

בחודש מאי 21' לערך נסעו המתלוננת והנאשם עם בנם הבכור ברכב, בדרכם חזרה מבית החולים. המתלוננת

נהגה ברכב, והנאשם מצא להעיר על אופן לבושה. משהגיבה באומרה "מה אכפת לך, כל מה שאני לובשת לא טוב לך", סטר לה הנאשם.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות תקיפה סתם - בן זוג (2 עבירות), לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 2: ביום 1.11.21 שהו המתלוננת וילדי בני הזוג במסעדה השייכת לאמה של המתלוננת. הנאשם הגיע למקום ופנה למתלוננת באומרו כי אם לא תצא מהמסעדה, "זה לא ייגמר טוב, את תצטערי על זה, שנינו נצטער על זה". המתלוננת שבאותה העת אכלה עם ילדיה, השיבה לנאשם כי היא תיכף הולכת. אז ירק הנאשם לעברה ופגע בה באומרו כי היא "לא שווה כלום". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 1: ביום 4.11.21 שהתה המתלוננת במסעדה עם ילדיה. הנאשם הגיע למקום, פנה אליה והורה לה לקחת את הילדים לישון ולעזוב את המסעדה, בהוסיפו כי: "את הולכת עכשיו, לא עוד 5 דקות, אם לא תראי מה יהיה לך". המתלוננת התעלמה מדבריו, ובתגובה ניגש אליה הנאשם, הכניס את ידו לכיס מכנסיו, ואמר לה: "תעופי מפה עכשיו לפני שאני הורג אותך", טען כי הוא מחזיק בסכין, והמשיך באיומיו: "אם את לא הולכת עכשיו תראי מה יהיה לך". הוא הצביע על השעון שהראה את השעה 18:45, והבהיר כי עליה להיות למטה עד השעה 19:00, "אם לא את תראי מה יהיה לך, היום זה יום הדין, לא אכפת לי כלום, מסכנים הילדים האלה". בתגובה ברחו המתלוננת עם הילדים אל בית הוריה. בהמשך התקשר הנאשם לאחיה של המתלוננת, ואיים על המתלוננת באומרו לאח כי: "לא מתאים לי שאחותך עובדת במסעדה. תגיד לה שלא תעבוד במסעדה. תעזור לי בזה שלא יהיה מאוחר מדי". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

2. המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם (ע/ת1), אשר לחובתו הרשעה בהחזקת סמים לצריכה עצמית, וגיליון רישום תעבורתי (ע/ת2). ההגנה הגישה תעודת שחרור משירות חובה בצה"ל ותעודת לוחם - משנת 2010 (ע/ת1). לאחר הדיון הוגש תצהיר אמו של הנאשם אליו צורפה תעודה בדבר מצבה הרפואי. כן השמיעה ההגנה עדי אופי:

המתלוננת: סיפרה כי פרט לאירועים מושא כתב האישום, לא חוותה אירועי אלימות נוספים. לדבריה, היא מעוניינת לחזור לחיות עם הנאשם כמשפחה, ובלבד שהשניים יעברו טיפול זוגי. היא סיפרה כי הם היו על סף טיפול, אלא שבעקבות האירוע האחרון ומעצרו של הנאשם, לא הספיקו להשתתף בו. עוד הוסיפה כי איננה נתונה במערכת יחסים אלימה, כי הנאשם בעל טוב ואבא טוב, מפרנס, עצמאי ואחראי על כלכלת הבית. היא יודעת שהוא מתחרט, שהוא אוהב אותה, ומבקשת לשקם את מערכת היחסים.

אחותו של הנאשם: סיפרה בהתרגשות כי השתתפה בגידולו בצוותא עם אמם. היא תיארה את מערכת היחסים הקרובה ביניהם, את המשפחה שהקים: "הוא התחתן ויש לו אשה מדהימה, יש להם שלושה ילדים והם מנסים להקים משפחה בכל הכח". סיפרה על ניסיונותיו העסקיים הכושלים, ועל מאמציה לסייע לבני הזוג ככל יכולתה.

אחיו של הנאשם: סיפר על הקשר הקרוב בין הנאשם ואמם המבוגרת והחולנית, וביקש להסתפק בתקופת מעצרו על מנת לאפשר לו לשוב לבני משפחתו הזקוקים לו ולעסק הצובר חובות כל עוד הנאשם נתון במעצר.

כאמור, הוגש תצהיר אמו של הנאשם בצירוף תעודה רפואית, לאחר שוויתרה על חיסיון. היא תיארה את נסיבות חייו של הנאשם אשר התמודד עם תנאי פתיחה קשים, שירת בצה"ל כלוחם בסדיר ובמילואים, הקים עסק, מפרנס את בני משפחתו, ועד לפני כשנה טיפל באם באופן צמוד. היא ביקשה להתחשב בנאשם ובסבלה של המשפחה כולה ולסייע לו, מתוך ביטחון כי למד את לקחו.

3. ב"כ המאשימה סקרה את רצף האישומים בהם הורשע הנאשם, עמדה על אלמנטים ונסיבות לחומרה: מוטיב ניסיון השליטה במתלוננת החוזר על עצמו פעם אחר פעם, היחס המזלזל והמחפץ, פגיעה במתלוננת הן בתוך ביתם והן במקומות ציבוריים, תקיפת המתלוננת לעיני ילדי בני הזוג, איומים מילוליים באומרו כי הוא אוחז בסכין, באופן שיש בו להעצים את תחושות הפחד והסכנה, אובססיות וחזרתיות תוך השמעת איומים גם בפני אחיה של המתלוננת. האירועים נפרשו על פני פרק זמן ממושך בן כשנה ומחצה, והנאשם לא היסס מלפגוע במתלוננת גם כשהייתה נתונה בהריון מתקדם, על סף לידה. ב"כ המאשימה ביקשה לראות בכתב האישום מסכת אלימות פיזית ומילולית אותה נאלצה המתלוננת לחוות במהלך חייה המשותפים עם הנאשם. היא ביקשה ללמוד מעדותה בבית המשפט, כי "מדובר באישה מוכה קלאסית", אשר ממשיכה לגונן על בן זוגה, מבקשת לחזור לחיים משותפים עמו, טוענת כי איננה נתונה במערכת יחסים אלימה, ובאותה הנשימה ומבלי משים אישרה כי מדובר במפרנס היחיד ובמי שעליו כלכלת הבית.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה קשה וחמורה בשלמות גופה של המתלוננת, בביטחונה, בשלוות נפשה, בעצמאותה, ביכולת הבחירה שלה להתנהל כאדם חופשי. כן פגע בביטחונה של ילדי בני הזוג שהיו עדים לחלק מהמסכת האלימה שחוותה אימם, ואף בביטחון הציבור, בשים לב לכך ששניים מהאירועים התרחשו במסעדה. היא הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע מתחם עונש אחד כולל בגין מעשיו של הנאשם, בין שנת מאסר בפועל לבין שנתיים. בקביעת העונש בתוך המתחם ביקשה לייחס משקל להיעדרו של הליך טיפולי חרף הצורך המובהק בכך, כעולה הן מכתב האישום והן מעדויותיהם של עדי האופי, ולהרשעותיו הקודמות של הנאשם: החזקת סמים לצריכה עצמית ושתי הרשעות בתעבורה בנהיגה תחת השפעת אלכוהול, המחזקות את האינדיקציה בדבר נזקקותו הטיפולית של הנאשם. משכך ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם הצטרפו לבקשת המאשימה לקבוע מתחם עונש יחיד, אלא שלשיתם עסקין בעבירות ברף נמוך יחסית, גם בהצטברותן. הנאשם לא גרם למתלוננת לחבלות פיזיות, וגם האיומים בעיקרם אינם קונקרטיים. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים בת 10 אחיות ואחים, אשר 5 מהם נפטרו. הנאשם בן 35, נעדר הרשעות קודמות, למד בחינוך דתי, שירת שירות צבאי מלא כלוחם ותרם למדינה. בתקופה בה ביצע את העבירות היה נתון בלחצים בשל קריסת עסק

שהקים, ועסק חדש נקלע למצוקה בתקופת הקורונה. ב"כ הנאשם ביקשו לקבל את דבריה של המתלוננת כפשוטם ולהימנע מפטרונות. לדבריהם, מדובר באישה חזקה שמסרה במשטרה תלונה סדורה ומפורטת, התייצבה בבית המשפט והעידה באומץ. הם הלינו כנגד ניסיונה של המאשימה להיתלות בהרשעות ישנות של הנאשם בעבירות נהיגה בשכרות, כאינדיקציה לצורך בטיפול מסוג זה. הם הפנו לפסיקה, אבחנו את פסקי הדין שהגישה ב"כ המאשימה, וביקשו לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר.

בקביעת העונש בתוך המתחם ביקשו להתחשב בנסיבותיו של הנאשם כמפורט לעיל, בהודייתו תוך נטילת אחריות, הבעת חרטה וקיצור ההליך המשפטי תוך חיסכון בעדויותיהם של המתלוננת ובני משפחתה. כן עמדו על מצבם הכלכלי הקשה של הנאשם ובני משפחתו. ב"כ הנאשם אישרו בהגינותם כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום האלימות והקשר הזוגי, אלא שלדבריהם לא ניתן היה לעשות זאת בהליך המעצר, כשלא עלה בידי הנאשם להשתחרר לחלופת מעצר, ואילו נדרש לתסקיר בעודו עצור היה נאלץ להמתין כמחצית השנה. לטענתם, הנאשם מתעתד להתחיל בטיפול לאחר שישוחרר ממאסר, ולו כתנאי לחזרה לחיים משותפים עם רעייתו. משכך ביקשו להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, בתוספת מאסר על-תנאי.

הנאשם הביע צער וביקש מחילה על מעשיו. לדבריו, הוא אוהב את אשתו וילדיו, יעשה הכל כדי להשתפר, להיות בעל טוב, ללמוד לוותר, ולא ישוב לעולם להתנהגותו האלימה. הוא ביקש הזדמנות לתקן את שקלול, להשתתף בהליך טיפולי ככל שיידרש, ולאפשר לו לחזור לבני המשפחה - רעייתו, ילדיו, אמו.

דין

מתחם העונש ההולם

5. עבירות האלימות בכלל, ואלימות גברים כלפי בנות זוגם בפרט, הן רעה חולה שפשתה בחברה, תופעה קשה הראויה לכל גינוי, ומחייבת ענישה מחמירה שתסייע במיגורה. הקלות הבלתי נסבלת בה מעזים גברים להפעיל את נחת זרועם כלפי בנות זוגם, בין אם מדובר באלימות פיזית, מילולית, כלכלית או נפשית, בצד הפגיעה הקשה והמתמשכת בנפגעות העבירה, הנאלצות פעמים רבות לחוות פוסט טראומה מתמשכת - נתונים אלו מחייבים נקיטת יד קשה ובלתי מתפשרת כנגד העבריינים, כזו שתהלוך את חומרת מעשיהם, ותרתיע אותם ושכמותם.

כתב האישום שלפנינו מגולל מסכת אלימות מתמשכת, לכאורה ברף שאיננו גבוה - המתלוננת לא נחבלה פיזית, לא נעשה שימוש בחפצים, והאיומים - הגם שחמורים, אינם מפורטים וממוקדים. פערי הזמנים בין האירועים משמעותיים, למעט השניים האחרונים בזמן, ודומה שמטעם זה ביקשה ההגנה להסיק כי אין מדובר במתלוננת שנתונה במערכת זוגית אלימה. דומה שהמציאות קשה במידה ניכרת, וטופחת פעם אחר פעם על פניה של המתלוננת - תרתי משמע. הדמיון בין האירועים; העילות לכעסו המתפרץ של הנאשם על רעייתו; ניסיונותיו החוזרים לשלוט בה, שלא לומר לאלפה לגחמותיו; התבטאויותיו הקשות והבוטות כלפיה, בין בשהותם לבדם בתוך ביתם, בין בנוכחות זרים במקום ציבורי, ובין בנוכחות ילדיו; היעדר מוחלט של אמפתיה כלפיה - האופן בו השליכה כחפץ בעודה נושאת את בנם המשותף

- בהריון מתקדם על סף לידה, תוך סיכון שלה ושל העובר; האלימות שנקט כלפיה שוב ושוב - סטירה בתוך הרכב בנוכחות בנם, יריקה שפגעה בה בשבתה במסעדה עם ילדיהם - אלו מלמדים על חיי סבל מתמשך של המתלוננת וילדיה בצלו של גבר אלים ומתעלל - פיזית, מילולית ונפשית. היעדרן של חבלות פיזיות מְגִדֵּר, כמובן, את מסגרת האישום הפלילי ומשליך על אופן קביעת העונש, אך נזק נפשי מתמשך למתלוננת קיים גם קיים - לא יכול להיות אחרת. הימלטותה של המתלוננת מפניו של הנאשם באישום מס' 1, כמו גם דבריה בבית המשפט - אלו מתיישבים עם הפגיעה המנטלית שגרם הנאשם לרעייתו, ועם הצלקות שלבטח הותיר בנפשה, ובנפשותיהם הרכות של ילדיהם.

6. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, מלמדת על קשת ענישה רחבה, אשר נקבעת בראש ובראשונה בהתאם לנסיבות המקרה ולחומרתו. להלן מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג, באירועים שמרביתם נופלים בחומרתם מעניינו של הנאשם.

(-) רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה גורמת חבלה כלפי בת זוגו, תקיפת בת הזוג ואיומים בארבעה אישומים. לחובת המבקש 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, והוא עבר הליך טיפולי ממושך, אשר בעקבותיו נדון בבית משפט השלום ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד קבע כי העונש חורג לקולה במידה קיצונית, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, ומנגד ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר, העמיד את העונש על שנת מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הבהיר כי "לא זו בלבד שהעונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת - הוא אף מקל עמו".

(-) רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דוֹבֵר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

(-) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

(-) רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על-תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט

המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

(-) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג, וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע יכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא דון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים, כולם למעט אחד (רע"פ 3077/16 לעיל) של בתי משפט השלום, ולא מצאתי כי יש בהם להשליך על מדיניות הענישה הנוהגת כפי שנסקרה. לנוכח השיקולים עליהם עמדתי ובהתאם להוראות סעיפים 40ג(א) ו-40ט לחוק העונשין, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 8-18 חודשי מאסר בפועל.

7. בקביעת העונש בתוך המתחם זקפתי לזכותו של הנאשם את הודייתו בשלב מוקדם מאוד של ההליך, וכפועל יוצא מכך חיסכון בעדותם של המתלוננת ובני משפחתה; נטילת אחריות; הבעת חרטה בבית המשפט - אל מול המתלוננת וחלק מבני המשפחה; מהלך חייו הנורמטיבי של הנאשם - נעדר הרשעות קודמות רלוונטיות, גדל במשפחה קשת יום, שירת שירות צבאי מלא ותרם לחברה כלוחם בשירות סדיר ובמילואים, אדם עובד העושה מאמצים לפרנס בכבוד את משפחתו; רצונו של הנאשם לשקם את מערכת יחסיו עם רעייתו, ונכונותו - בשלב זה מילולית - להשתתף בהליך טיפולי-שיקומי לאחר שחרורו ממאסר. כן שקלתי את הקושי של הנאשם ומשפחתו כתוצאה מהמעצר המתמשך - לראשונה בחייו, ואת השלכותיו של עונש מאסר על בני המשפחה, לרבות הפגיעה הכלכלית שלבטח נגרמת בהינתן העובדה שפרנסת התא המשפחתי רובצת על כתפיו של הנאשם. עוד לקחתי בחשבון את התגייסותם של בני המשפחה במטרה לסייע בשיקומו של הנאשם, ואת בקשתה של רעייתו - נפגעת העבירה, להקל עמו. לחובתו של הנאשם - היעדר אינדיקציה לכנות כוונותיו, למעט הצהרותיו. הנאשם טרם עבר הליך טיפולי, ולו ראשוני, שיש בו כדי ללמד על הפחתת המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי רעייתו. העונש שיושת עליו צריך לשקף בראש ובראשונה את חומרת מעשיו ולהלום אותם, כמו גם להרתיע אותו ושכמותו. בהינתן מצבה הכלכלי של המשפחה, בהתחשב בכך שאין מדובר בעבירות שנועדו להפיק רווח כספי, ובכוונתם של בני המשפחה להמשיך לחיות יחדיו, לא ראיתי לחייב את הנאשם ברכיב כלכלי מוחשי - קנס או פיצוי, ואסתפק בהשתתפות התחייבות כספית צופה פני עתיד.

8. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 7.11.21.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אייר תשפ"ב, 02 מאי 2022, במעמד הצדדים.